

Appenzelský salašnický pes

Další z této skupiny a u nás poměrně málo známé plemeno. Tvrdí se o nich, že jsou z této skupiny jedněmi z nejtvrdších pracovních psů a potřebují důsledného majitele. Je tomu tak skutečně? Na to jsme se zeptali Veroniky Hasové, majitelky Abory z Velkého Újezda, se kterou má úspěšně složený zkoušky ZZO, ZOP, BH, ZPU1, ZM, FPr1, ZVV1, IPO1, FPr2.

Proč jste si poříдила u nás málo známé plemeno?

Imponovalo mi, že je právě málopočetné, tedy vzácnější a zdravotně odolné plemeno. Zaujalo mě svým vzhledem i charakterem, lákalo mě jej poznat blíže. Věděla jsem, že si budeme rozumět a bude to pro mě ten nejlepší psi společník.

Máte složený zkoušky základní poslušnosti, ale i obranářské a stopařské. Proč vlastně?

To je dobrá otázka. Vše začalo v roce 2008, kdy si Abořina nadání všimla jedna výcvikářka, která mě nasměrovala do sportovní kynologie. Abora mi dělala radost, viděla jsem, že jí cvičení skutečně baví, a proto jsem se pustila jako začátečník aktivně do sportovní kynologie! Složené zkoušky jsou naší společnou odměnou i historickým zápisem v plemeni v České republice.

Co pro vás bylo cvikem nejtěžším, jak jste si s ním poradily a co vás naopak překvapilo, že šlo „samo“?

Jestli máte na mysli poslušnosti, tak nejtěžším cvikem byla překvapivě dlouhodobá chůze

u nohy. Aplik má tendenci se misty nesoustředit, je to hlídač, kdeco jej může rozrušit. Musí si zvykat, a pokud vás začne vnímat tak, jak si přejete, že jste na místě tréninku jen spolu a vaše společná práce je tím hlavním cílem, máte vyhráno! Postupů při nácvičku chůze u nohy byla spousta, od prvotního nácvičku s viditelným pamlskem v ruce či na viditelný míček (to šlo samo, dokud byla motivace vidět) až po následný oční kontakt a schovaný pamlsk v ruce či hračka v kapse. Ovšem pokud dlouho odměna nepřicházela, fena ztrácela lehce zájem. V trénincích jsem hodně tedy praktikovala krátkodobé úseky, které vytvořily reflex, díky kterému jí následně jednou za čas vyzkoušená delší chůze stále bavila, a udržovala oční kontakt. Nyni trénujeme novou metodou, ale tu mohu prozradit až po úspěšně složené zkoušce, na kterou se právě připravujeme, tedy na IPO2, kde je již i chůze bez vodítka na obraně. Naprosto nejjednodušší byl povel sedni a volno, když byla na vycházce napružená vždy vyrazit kupředu jak „raketa“, stačilo jen připojit uvolňující povel a šlo to „samo“.

Jak jste postupovaly při nácvičku obrany, jak Aboru baví a řešily jste zde něco specifického?

Na tréninky jsme začínaly chodit od jejich devíti měsíců, ze začátku jen přibližně jedenkrát měsíčně, pak dle našich časových možností. *Prvotní nácvičky, nevím, zda byly zrovna šťastné, dříve se sportovní obrana dělala jinak, a tak byla učena spíše přes agresi. Apliky a jejich povahu moc nikdo v té době neznal. Což zapříčinilo její tzv. psychické přetáčení na zvuk biče, který jí měl ještě víc nabudit. Při tomto zvuku biče a tlaku na psychiku šla do nervu a útočila na figuranta. Bavilo ji to, zákusy měla a doteď má perfektní a plné, ale uklovený rukáv, se kterým si oběhla pár koleček, pustila a hned zase útočila na figuranta i bez rukávu. Ze začátku nikdo poslušnost neřešil, tak to nenapadlo ani mě, neplánovala jsem, že budu dělat IPO obrany, spíš mi to připadalo*

Jak jste postupovaly při nauce stop, jak Aboru bavit?

S nauce stopování jsme začaly až v jejich čtrnácti měsících (určitě doporučuji začít již od štěňátka), o stopách jsem nic nevěděla, a tak jsem z počátku poslouchala rady ostatních kynologů. První nauky byly přes metodu očima viditelných pamlsků v krátké stopě a na konci místečka s jídlem. Tento postup byl výbornou motivací, ale ona se tak moc těšila, že o to víc hnala kupředu, aby už byla na konci, což bylo špatné! Kdybych to pochopila tehdy včas, nemusela jsem pak odstraňovat tento specifický problém, kdy spíš stopovala jak „střela“ a měla pak tendenci o kousek přejít lom. Postupem času jsem zjistila, že nejlepší je odměna ode mě, neví, kdy bude konec – ten udávám já, zakončení je vždy některým ze tří předmětů (kůže, textil, dřevo). Nyní ve stopě dostává občas jen tmavě maličké okem téměř neviditelné granulky pro motivaci a vyplatí se s ní stopovat tak dvakrát týdně, to ji uklidňuje. Stopuje pak pečlivěji, soustředěně a v klidnějším tempu, což přináší výborné výsledky.

Aboru i mě samotnou stopování již velmi baví, je to napínavá disciplína a mám vždy radost, že jsou všechny předměty nalezeny. Chystáme se v červnu na stopařskou zkoušku FPr3, tak snad se nám zadaří!

Moje zkušenost

jako bezvadné vybití psa a hlavně zábava. *A tak jsem si nevědomky zadělávala na problém, kdy se na cvičici plac nastupovalo s běsnícím a těšícím se psem na napnutém vodítku.* Postupně se další různí figuranti ji snažili převést reakce tak, aby ji zajímal hlavně rukáv a brala to celé pouze jako hru. Dnes už si hrdě odnáší ukořistěný rukáv pryč z placu. *Chápu, že když jsem po x trénincích po ní začala vyžadovat poslušnost u obrany až později, bylo to pro ni těžké, proč dřív mohla jít do akce rovnou na napnutém vodítku a u toho štěkat, a najednou se vyžadoval klid, ticho a chůze u nohy?* Chybami se člověk učí, a proto je potřeba tento přechod udělat včas! Každopádně

Abora z Velkého Újezda – nar. 31. 3. 2007, o. JCh. Lancelott from Bali-hara ranch, m. Aboney Polymelus, chov. Bohumil Skoták. Výstavy: Mezinárodní šampion krásy, Český grand šampion, Český šampion, Český junior šampion, Polský junior šampion. Zkoušky: ZZO, ZOP, BH, ZPU1, ZM, FPr1, ZVV1, IPO1, FPr2.

zkoušku IPO1 zvládla potichu, trénování necelé dva měsíce v kuse dvakrát týdně bylo k užítku. Možná se některým může z povídání i zdát, že je sportovní kynologie časově náročná, ano je, ale místo častých vycházek jezdíme raději trénovat, velké plus je, že se pes stále učí něco nového!

Pokud byste měla něco poradit zájemcům o toto plemeno, co by to bylo? Pro koho se hodí a pro koho naopak v žádném případě ne?

Co bych mohla poradit zájemcům? Aplik je nejšťastnější po vašem boku, má rád jasná pravidla, miluje akci jakéhokoliv typu, kde se může vybit fyzicky i psychicky! Má specifický charakter, je velmi chytrý, a proto musíte být chytřejší, nejlépe „krok před ním“, a mít porozumění!

Aplik se hodí pro aktivně založené lidi, kteří hledají společníka, hlídače, partáka na výlety i rodinné soužití s dětmi. Je náročnější na výchovu, a proto si myslím, že se nehodí pro lidi, kteří nemají chuť být aktivní, dělat se psem různé sporty, hrát si s ním a především mu věnovat čas pro výchovu. Pokud se aplik začne nudit, může vymyslet lumpárny. Spokojený a správně vychovaný dospělý aplik nic neničí, nedemoluje, a pokud není zrovna s vámi, v klidu odpočívá a vždy čeká na vás!

Preji všem hodně štěstí, trpělivosti, snahy a aplik vás potěší výbornými výsledky!

Stanislava Jansová
Foto: D. Smigová